Περιήγησις
Βυζαντίου περὶ τὰ 22 κ. Χ

343

62. At Byzantii data dicenda copia, cum ma- Cr. Tacitus.
gnitudinem onerum apud senatum deprecaren- Ab excessu Au-
tur, cuncta repetivere, orsi a foedere, quod nobis- gusti XII.
cum ierant, quo tempestate bellavimus adver-
sus regem Macedonum, cui ut degeneri Pseudo-
philippi vocabulum impositum, missas posthac co-
pias in Antiochum, Persen, Aristonicum et piraticо
bello adjutum Antonium memorabant, quaeque
Sullae aut Lucullo aut Pompeio obtulissent, mox
recentia in Caesaris merita, quanta ea loca insidе-
rent, quae transmeantibus terra marique ducibus
exercitibusque, simul vehendo commeatu opportuna
forent.

63. Namque angustissime inter Europam Asiamque di-
vortio Byzantium in extremo Europae posuere Grae-
ci, quibus Pythium Apollinem consulentibus, ubi conde-
rant urbem, redditum oraculum est, quaererent se-
dem caecorum terris adversam. ea ambage Chal-
cedonii monstrabantur, quod priores illuc advecti,
praevisa locorum utilitate, peiora legissent. quippe
Byzantium fertili solo, fecundo mari, quia vis pis-
cium immensa, Pontum erumpens et obliquis supter
undas saxis exterrita, omisso alterius litoris flexu

343n

Bufavlion.

hes ad portus deferetur. unde primo quaestuosi et opulenti; post magnitudine onerum urgente finem aut modum orabant, adnitente principe qui Thraecio Bosporanoque bello recens fesso juvandasque rettulit ita tributa in quinquennium remissa.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ